

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Palma.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

JOANNIS PIERII VALERIANI HIEROGLYPHICORUM

LIBER L.

DE IIS, QUÆ PER PALMAM ET LAV-
RUM SIGNIFICANTUR,

Ex Sacris Ægyptiorum literis.

AD HIERONYMUM FRACASTORIUM.

Quamvis parva admodum inter nos consuetudo fuerit, eoque secessu Olivetano Veronensis agri, quo mihi per continuum triennium frui temporum eorum permisit quieti, dumta Veronæ tuus, ego ibi meis tum studiis tum negotiis incumbēbamus, vix ter facultas data, ut esse una possemus; neq; ante te Patavii, quo me ad Philosophia studia contuleram, videre licuerit, quod inde paulo ante discesseris, quam ego advenissem: tua tamen te virtus in mihi ex eo tempore conciliaverit, ut quem ob summum ingenium summamq; doctrinam plus te uno diligerem, ex eo tempore conciliaverit, ut quem enim voce commendationeque politissimis literis, & liberalium omnium artium studiis florebas, clarusque & celebris habebare: unde meus erga te, quem adhuc ex facie non agnoscebam, capiti cultus, qui mox comestate accrevit simul, majoribus scilicet in dies ad virtutem profectumque tuum additis incrementis. Ab eo vero tempore, quo bella illa calamitiosissima, tam aspera, tam continua, non modo ex tranquillo secessu exturbaverunt, verum tota etiam patria expulerunt, quamdiu foris profugus errabundus inops vixi, sui semper memor, atque sollicitus fui, quod vicem etiam tuam, & honorum omnium ingeniscebam, & ubi linguis locorum cives tuos dispersos etiam ipsos comperissem, nunc per Aligeros fratres Petrum & Ludovicum, nunc per Alithaum, Zavarisum, Turranios, nunc per alios amicos tuos, quos doctrina nomine veneror, curam ut meus erga te amor tibi fieret perfectissimus: idq; officii ab aliquibus ex his mihi non indiligerent proficuum confido. Sed quoniam vel his testibus tam locupletibus mihi nondum satis faciebam, decrevi tandem quaqua ratione possem aliquod hujusmodi mei erga te animi signum manifestius exhibere. Igitur cum labores meos in Ægyptiorum hieroglyphica explicanda recenserem, plerag; id genus commentaria in amicos distribuere, tuq; non in postremis esses plantas duas insigniores elegi, Palmam & Laurum, & aq; à nostratibus longe diversas, ex Ægyptiorum quippe lucis à me primum in Italiam translatis: quas tibi dono mitterem, Palmam quidem, ob sublime illud ingenium tuum, quod ad excelsa quæque prospero eventu sese attollere contendit, cuius erectus pennis toto primum caelo Epicyclos summo vixisti, tot que priorum Astrologorum machinas demolitus, facilem & permeabilem Planetis viam complanasti. Laurum autem, quia tu, re optime in caelo gesta, ad infima mox terra loca descendisti, tanquam Hercules, alter triumphabundus: sed qui in superiorem orbem non ut ille, de visceribus terræ Cerberum traxeris, qui aconitum ad mortalium perniciem evomeret, sed ad Antipodibus Siphylam illam tuam admirandi vigoris plantam asparares, qua morbis omnibus tam cognitis, quam incognitis, presentanea remedia, & incolumitatem efficacissima conferret. Quod vero ad plantas attingere spero eas à te benigne suscipiendas, de que earum surculis amicitia nostra firmitatem colligari posse, quam diuturnam perpetuamque fore mihi persuadeo: quia meus erga te amor, cultus, & observantia, talia mihi pollicentur; tuque ut ameris ac omnibus, ingenii, doctrinaeque tue monumenta, uno Doctorum omnium ore celebrata deponunt: quorum quidem operum, studiorumq; tuorum omnium felicitatem agnosimus, & omnium posteritati celebrem & illustrem fore plurimum & ex animo gratulamur.

DE PALMA. CAP. I.

Palmæ significata plurima traduntur, quorum præcipue quatuor ex gravissimis authoribus legitur visum est: quippe annum, mensem, justitiam sive æqualitatem, atque victoriam: quorum significatio

significatum causæ diligentius examinanda sunt. Reliqua, utpote manifestiora, sponte nulla sollicitata cura provenient.

ANNUS MENSISQUE. CAP. II.

Causa vero cur annus Palma significaret, tres esse perhibentur, eaque omnium primâ: quod sola omnium arborum per ortus Lunæ singulos, ramos singulos progenerat. Atque ita etiam significatum mensis observaverunt, ut per singulos Palmæ surculos, menses totidem adnumerarent. Par itaque ut si annus exprimi debeat, Palma duodecim ramis prædita figuretur. Sedenim, etiam hæc non adfuerit curiositas, annum omnino significabit, vel quantum ad mensem attinet, quod in officulis ejus ea maxime figura expeteretur, quæ lunata esset, quam contra fascinationes pollere plurimum arbitrabantur. Lunam autem maxime cavam, qualis est cum o&o & viginti dierum numerum explevit, cornibus scilicet inferne dejectis, mensis indicium esse in cælestibus loco suo dictum. Dianæque ipsa apud Homerum Apollinis hymno, mensis & annis arbitros paritura, Palmam amplexata describitur. Altera causa est, quod Palma, uti Babylonii tradunt, referente Plutarcho, trecentas & sexaginta utilitates mortalibus elargitur, ideoque anni simulacrum & insigne: tot enim diebus annus constat, intercalaribus quinque, de quibus in Vulture, subductis. Alia ratio est, quod palmæ factus quatuor ex lignis, sive Ossa ea maluerimus appellare, quæ, uti paulo ante dictum, in ejus fructibus insunt, fieri solet, quæ bina juxta composita subter, binaque superne colligantur, pronaque omnia feruntur, quorum inde radices amplexu mutuo connectuntur, atque ita primi ortus promiscui coalescunt, & unus ex cunctis caudex conficitur.

Annus quoque solaris quatuor qualitatibus constat, quæ tamen ita mutuo connecti videntur, ut fallente de die in diem qualitatis ipsius mutatione, unus quasi caudex fieri videatur.

TEMPORIS DIUTURNITAS.

CAP. III.

Non dissimulabo quasi *ἡ ἀσπίς*, quod Quintius Græcus author asperum quendam locum, & admodum editum, superatque perdifficilem ponit, in cuius vertice Palma confurgat, cujus in cacumine insideat virtus: ex montis utique asperitate labores varios, ex Palma temporis, ut Hesiodi interpres ait, diuturnitatem innuens. Non enim putabat quempiam ad perfectam aliquam virtutem pervenire posse, nisi per labores, quos diu tolerasset. Temporis autem diuturnitas quo convenientius signo figuretur, quam per id, quod anni & mensis habetur hieroglyphicum adeo manifestum? Sententiam hanc ita sibi desumpsit Quintilianus: *Definit in adversa nisi qui pervenit ad summum: scandenti circa ima labor est.* Quod nos in adolescentia ita retulimus:

*Incipit oppositam pedibus qui reperere molem,
Eximio superat grande labore jugum.
Ut tenet ac rei placidissima culmina montis,
Languida felici membra quiete levat.
Passus amaritiam rigida mdicis acerbam,
Molliculi glutii dulcia mella savi.
Hoc sophia asperioris iter, Superantule, pergat,
Dummodo post fellis pocula necliar habes.*

Virtutis locus, & sedes.
Exit in Epigrammatibus Petrii.

ÆQUALITAS. CAP. IV.

Æqualitatem vero ea de causa significabat, quod cum initio Soli dicata fuerit ante Laurum, gravissimi auctores asserunt, & Phæbum, & victores hac, non alia quapiam arbore coronari solitos. Quæ cum æquale esset victorum omnium præmium, æqualitatis inde symbolum assecuta est. Sane Plutarchus & Pausanias auctores sunt, Palmæ præmium, qua multis in certaminibus victores æque coronarentur, à Theseo primum institutum, cum à Creta reversus in Delum applicuisset, & Apollini ludos edidisset. Sive ea de causa sit excogitatum, quod arbor ea foliis sit maxime æqualibus, ideoque victoribus conveniret, quod æqua eorum laus atque præmium esset.

JUSTI-